

der sig derimod. Den Art Avisartikler har vi staaet overfor før. De har ikke tidligere gjort megen Virkning, og jeg for min Del mener, at hvis de for Tiden gør nogen som helst Virkning paa Befolkningen, er Virkningen den modsatte af den tilsigtede.

Det ærede Medlem gjorde i denne Sammenhæng endnu en Bemærkning om, at man kunde se et Fingerpeg med Hensyn til Valgets Udfald i, at Ministeriet paa enhver Maade undgik Valg. Dette er en fuldkommen Vildfarelse. Ministeriet arbejder for Øjeblikket paa, at Valgene kan komme paa det Tidspunkt, som de politisk og naturligt maa falde paa, nemlig naar de Opgaver, der ligger for med Hensyn til Danmarks ydre Forhold, er løste, og naar de forfatningsmæssige Spørgsmaal, som skal løses før Valgene, er løste gennem Rigsdagens Behandling. Ministeriet har til enhver Tid ønsket og arbejdet for, at begge de to Betingelser maatte komme til at foreligge saa tidligt som paa nogen Maade muligt, og det er ogsaa kun naturligt, at et Ministerium, der har virket, jeg tør maaske sammenligningsvis sige forholdsvis længe, ikke har noget Ønske om at forlænge en Overgangstilstand af den Karakter, vi i Øjeblikket staar i, men tværtimod maa ønske en Afgørelse gennem Befolkningens Afstemning saa snart, som Forholdene overhovedet kan tillade det.

Det ærede Medlem begrundede sin Opfattelse af, at Lovforslaget ikke var tilstrækkelig grundigt forberedt, dermed, at jeg havde medtaget et Forslag om Nedlæggelse af Søforterne, som ikke havde fundet Tilslutning fra sagkyndig Side. Jeg var den Gang ikke ukendt med, hvordan de sagkyndige stillede sig — Meddelelser derom blev givet Kommissionen —, men jeg var ganske vist af den Opfattelse, at jeg kunde fremsætte Forslaget uanset disse Indvendinger, og saafremt jeg fandt fornøden Støtte og i de to Ting havde faaet Tilslutning dertil, vilde jeg have fastholdt disse Forslag. Jeg har imidlertid ikke ønsket at føre dem frem, naar jeg paa Forhaand var sikker paa, at jeg ikke kunde finde Tilslutning hos Flertallet i dette Ting. Jeg har ment, at jeg fremmede Sagen bedst ved at begrænse Lovforslaget til det, som kunde ventes gennemført her i Tinget efter de Forhandlinger, vi i Forvejen havde haft.

Det ærede Medlem (Piper) gjorde dernæst nogle Bemærkninger om, at man ikke kunde være i Tvivl om Nødvendigheden af

at have den militære Ordning eller en Militærordning svarende til den, der gennemførtes i 1909, efter de Oplysninger, som er fremkommet under den saakaldte Lütkenske Sag. Det ærede Medlem henviste her til Udtalelser af den tyske Generalstabschef Moltke og sagde, at han havde stillet adskillige Krav til Danmarks Militærvæsen, saa maatte vi da vel kunne forstaa, at det var nødvendigt at have et saadant Militærvæsen. Jeg for min Del forbavses meget over, at ærede Medlemmer og ikke mindst et æret Medlem af det Parti, som det ærede Medlem tilhører, virkelig kan fremføre en saadan Betragtning. Thi hvilken Rimelighed er der dog i dette at tage som Bedømmer af, hvilke Krav der kan stilles til Danmarks Militærvæsen, den tyske Generalstabschef, at tage som en Art Raadgiver for Danmark i den Henseende General Moltke — jeg tør maaske tilføje: en af de Mænd, der gennem sin Førelse af sit eget Folks Politik har bidraget mest til at bringe Ulykke over dette Folk og denne Stat? Enhver vil dog være paa det rene med, at naar en tysk Generalstabschef raader Danmark med Hensyn til dets Militærvæsen, gør han det ikke ud fra Danmarks Interesse, men ud fra Tysklands Interesse, og særdeles forstaaeligt var det, at General Moltke opfordrede Danmark til at have det stærkest mulige Militærvæsen paa det Tidspunkt, da han arbejdede for og til syvende og sidst regnede med at have opnaaet Udtalelser, der sikrede ham, at Danmark i det afgørende Øjeblik stillede sig paa Tysklands Side imod England. Naar dette var Tilfældet, er det jo ikke uforstaaeligt, at General Moltke maatte ønske, at det danske Militærvæsen var saa stærkt som paa nogen Maade muligt. Jeg for min Del har unægtelig af General Moltkes Udtalelser draget en anden Slutning, ikke set deri en Opfordring til et stærkt Militærvæsen i Danmark, men en Advarsel imod det, thi netop denne af Generalstabschefen i et stort Land udtalte Interesse for et stærkt Militærvæsen i Danmark var for mig et Vidnesbyrd om, at vi ved at skabe et saadant kun gjorde de paagældende Stater stærkere interesserede i Danmarks Forhold og skabte større Sandsynlighed for, at de vilde være interesserede i at gøre Danmark til Deltager i det krigerske Opgør dem imellem. Derfor er det saa langt fra, at disse Oplysninger paa mig har virket i den Retning, som det ærede Medlem tænker sig; de har tværtimod virket lige modsat.

Det ærede Medlem sagde saa igen, at